

Sygn. akt: WZ 1/15

POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Steckiewicz

bez udziału stron w sprawie mat. rez. P. H. skazanego z art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, po rozpoznaniu w Izbie Wojskowej na posiedzeniu w dniu 26 marca 2015 r., zażalenia obrońcy skazanego na zarządzenie Prezesa Wojskowego Sądu Okręgowego w P. z dnia 18 lutego 2015 r., sygn. akt WK [...] w przedmiocie odmowy przyjęcia kasacji

p o s t a n o w i ł

zażalenie pozostawić bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 27 października 2014 r., sygn. akt W [...] mat. rez. P. H. skazany został za popełnienie wykroczenia określonego w art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2012 r., poz. 1356 ze zm.) na karę grzywny w wysokości 550 zł.

Wojskowy Sąd Okręgowy w P. rozpoznając apelację obrońcy i zażalenie prokuratora od tego orzeczenia zmienił je wyrokiem z dnia 8 stycznia 2015 r., sygn. akt Waz [...] w przedmiocie zasądzonych kosztów sądowych.

Od wyroku Sądu Odwoławczego obrońca obwinionego wniósł kasację, której Prezes Wojskowego Sądu Okręgowego w P. zarządzeniem z dnia 18 lutego 2015 r., sygn. WK [...] nie przyjął do rozpoznania.

Powołał się na treść art. 110 § 1 k.p.w. stwierdzając, że kasacji nie mogą wnosić strony, a tym samym, iż pełnomocnik obwinionego był podmiotem nieuprawnionym do skutecznego wykonania tej czynności procesowej.

Na to zarządzenie pełnomocnik obwinionego złożył zażalenie, w którym stwierdził, że błędnie powołano się na art. 110 § 1 k.p.w., bowiem przepis ten wskazuje jedynie organy władzy publicznej uprawnione do wniesienia kasacji w sprawach o wykroczenie, a przecież obowiązująca Konstytucja, którą stosuje się bezpośrednio, daje takie możliwości, niezależnie od powołanego przepisu. Na uzasadnienie tego twierdzenia wskazano art. 45,42 ust. 2, 7, 8 i inne jeszcze przepisy ustawy zasadniczej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasację w sprawach o wykroczenie mogą wnieść wyłącznie podmioty specjalne wymienione w art. 110 § 1 k.p.w.

W związku z tym strony zainteresowane kasacją mogą jedynie wystąpić do jednego z tych podmiotów ze stosowną prośbą.

Wniesienie kasacji przez stronę nie mogło zatem wywołać żadnych skutków prawnych, w szczególności nie zobowiązywało organów sądowych do podejmowania jakichkolwiek czynności procesowych. Prezes Wojskowego Sądu Okręgowego w P. mógł zatem poprzestać na wydaniu zarządzenia o charakterze administracyjno – porządkowym (np. o załączeniu kasacji do akt) oraz poinformowaniu nadawcy o sposobie załatwienia jego pisma.

Skoro jednak wydał zarządzenie procesowe, na które przysługiwało stronie zażalenie i sprawa trafiła do Sądu Najwyższego, sformułowana wyżej zasada spowodowała, że należało wydać postanowienie o pozostawieniu zażalenia bez rozpoznania (zob. OSNKW 2008/10/83).

Powoływanie się pełnomocnika na przepisy Konstytucji i wskazywanie, że w przedmiotowej sprawie powinny być one stosowane bezpośrednio, nie jest słuszne. Wyrażony pogląd byłby uzasadniony, gdyby we wskazanych w zażaleniu

kwestiach nie było regulacji ustawowych – w tym przypadku w Kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia, a tak przecież nie jest.

Mając powyższe okoliczności na uwadze postanowiono, jak na wstępie.

Pouczenie: Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.

[l.n]